

In de zaak B 2000/1– Gérard / Benelux-Merkenbureau

1. Gelet op het inleidende verzoekschrift, ter griffie van het Hof ingekomen op 31 maart 2000, alsook op de memorie van antwoord van verweerder, ingediend op 16 juni 2000;
2. Overwegende dat verzoekster de vernietiging vordert van de door verweerder op 4 februari 2000 genomen beslissing met kenmerk Dir/RB/jp-00557 BBM/BBDM/PAF omtrent haar intern beroep tegen de beoordeling van 26 november 1998, waarbij haar functievervulling over 1998 samengevat met "goed" werd gewaardeerd; dat zij de Kamer "Ambtenarenrechtspraak" verzoekt voor recht te verklaren dat genoemde beoordeling de waardering "zeer goed" moet krijgen, verweerder te veroordelen tot betaling aan verzoekster, binnen een maand na deze beslissing, van het bedrag van een periodieke verhoging vermeerderd met de expatriatietoelage vanaf 1 januari 1999, alsmede tot betaling van de compensatoire interesten vanaf dezelfde datum, en hem te veroordelen tot betaling van de kosten die op 100.000 BEF worden geraamd;
3. Overwegende dat de middelen van partijen ter openbare zitting van de Kamer "Ambtenarenrechtspraak" van 27 november 2000 mondeling zijn uiteengezet door Mr. Joëlle Noël, advocaat bij de balie te Brussel, en door Mr. A.J. Swelheim, advocaat bij de balie te 's-Gravenhage, respectievelijk voor verzoekster en voor verweerder, en dat voor beide partijen pleitnotities zijn ingediend;
4. Overwegende dat de Kamer geen acht vermag te slaan op het stuk genaamd "Antwoord op de memorie van het Benelux-Merkenbureau", nu het reglement op de procesvoering niet voorziet in indiening door een verzoeker van een repliek op verweerders memorie van antwoord;
5. Overwegende dat Advocaat-Generaal N. Edon op 25 augustus 2001 schriftelijk conclusie heeft genomen;

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN:

6. Overwegende dat de feiten als volgt kunnen worden omschreven:

- 6.1. Het functioneren van de leden van het Benelux-Merkenbureau wordt beoordeeld volgens een procedure en criteria, die zijn vastgelegd in een "Beoordelingsvoorschrift" dat met ingang van 1 januari 1994 in werking trad. In dat voorschrift zijn drie beoordelingsvormen opgenomen :
- 1) de formele beoordeling die in de in het voorschrift omschreven gevallen plaatsvindt;
 - 2) de verkorte beoordeling die één keer per jaar plaatsvindt en aan de hand waarvan de bereikte resultaten van het afgelopen jaar worden getoetst;
 - 3) het functioneringsgesprek dat ten minste éénmaal per jaar plaatsvindt. De beoordeling komt tot uitdrukking in een oordeel, waarbij uit vijf waarderingsniveaus kan worden gekozen: uitstekend, zeer goed, goed, redelijk en onvoldoende. De waardering "zeer goed" houdt in dat de functie in alle opzichten wordt vervuld op een wijze die de gestelde normen te boven gaat. De waardering "goed" houdt in dat de medewerker voortdurend in alle opzichten aan de gestelde normen voldoet.
- 6.2. Op 16 november 1998 kreeg verzoekster een verkorte beoordeling over het jaar 1998. Het samenvattende oordeel over de bij die beoordeling betrokken aspecten luidde "goed". Aangezien verzoekster niet tevreden was met die waardering vroeg zij om een formele beoordeling. In de formele beoordeling die op 26 november 1998 plaatsvond, werd de beoordeling "goed" gehandhaafd.
- 6.3. Bij schrijven van 10 december 1998 tekende verzoekster beroep aan tegen de formele beoordeling en vroeg zij dat deze zou worden herzien en in overeenstemming gebracht met de beoordeling in 1997, waarbij haar de waardering "zeer goed" was toegekend. Verzoekster betoogde dat haar niets concreets in 1998 kon worden toegerekend ten opzichte van de uitkomsten van 1997 en dat er in de beoordeling van 1998 daarentegen van een verbetering sprake was.
- 6.4. Bij schrijven van 15 februari 1999 weigerde verweerder om op de formele beoordeling van 26 november 1998 terug te komen. Verzoekster verklaarde op 15 maart 1999 haar intern beroep te handhaven en vroeg dat dit voor advies aan de Raadgevende Commissie zou worden voorgelegd.

6.5. De Raadgevende Commissie bracht op 10 september 1999 een advies uit, dat als volgt luidde: "De Commissie adviseert de aangevallen beoordeling opnieuw in overweging te nemen tegen de achtergrond van hetgeen in rubriek II van dit advies is overwogen". Die overwegingen kwamen er in wezen op neer:

- dat de Commissie het als haar taak zag te bezien of de beoordeling niet op onvoldoende gronden berust;
- dat de beoordeling "goed" voor de functievervulling als geheel in 1998 ten achter bleef bij de in 1997 verkregen kwalificatie "zeer goed" en dat die beoordeling was ingegeven door de beoordeling op de onderdelen "communicatieve vaardigheden" ("goed") en "sociale vaardigheden" ("redelijk");
- dat uit de door de Commissie aangegeven feitelijke gegevens blijkt dat het aan verzoekster gemaakte verwijt niet met haar collega's samen te werken op eenzelfde wijze als die collega's met elkaar samenwerken, ongegrond is en ten onrechte aan dit onderdeel van de beoordeling ten grondslag is gelegd;
- dat enig gegeven dat een minder positief oordeel in 1998 zou kunnen motiveren, noch uit de aan de Commissie overgelegde stukken noch uit het verhandelde naar voren is gekomen.

6.6. Naar aanleiding van dat advies besliste verweerder op 4 februari 2000 de formele beoordeling van 26 november 1998 te handhaven. Het administratiefrechterlijk beroep is tegen die beslissing gericht;

TEN AANZIEN VAN DE ONTVANKELIJKHEID :

7. Overwegende dat het administratiefrechterlijk beroep regelmatig is naar de vorm en tijdig is ingesteld;

TEN AANZIEN VAN HET RECHT :

8. Overwegende dat verzoekster erover klaagt dat de aangevallen beslissing rechtens niet genoegzaam gemotiveerd is; dat zij haar beroep mitsdien steunt op schending van een substantiële vorm als bedoeld in artikel 13 van het Aanvullend Protocol inzake de rechtsbescherming van de personen in dienst van de Benelux Economische Unie, dat van toepassing is op de personen in dienst van het Benelux-Merkenbureau;

9. Overwegende dat verzoekster ter staving van die grief aanvoert :

- dat de Raadgevende Commissie terecht opmerkte dat "enig gegeven waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zich in het thans aan de orde zijnde beoordelingsjaar 1998 feiten hebben voorgedaan die tot een minder positief oordeel zouden moeten leiden, noch uit de stukken noch uit het verhandelde ter zitting naar voren is gekomen";
- dat verweerder – ten onrechte – een argument ontleent aan het feit dat de Raadgevende Commissie niet *expressis verbis* adviseerde de bestreden beoordeling op de punten "communicatieve vaardigheden" en "sociale vaardigheden" te herzien;
- dat verweerder kennelijk uit het oog verliest dat de Raadgevende Commissie in haar omstandig gemotiveerd advies nu net in overweging gaf de bewuste beoordeling enkel op die punten te herzien, waarop deze werd aangevochten, namelijk de "communicatieve vaardigheden" en de "sociale vaardigheden";
- dat in dat advies overigens wordt gewezen op de opvallend ontoereikende motieven die aan de uiteindelijke toekenning van de waardering "goed" in de bestreden beoordeling ten grondslag lagen;
- dat verweerder ter toelichting van zijn eindbeslissing van 4 februari 2000 een hele reeks ongegronde – ja zelfs tegenstrijdige – argumenten aanvoert en niet ingaat op de door verzoekster in haar beroep van 15 maart 1999 naar voren gebrachte argumenten met betrekking tot de "communicatieve vaardigheden";
- dat verzoekster steeds terecht heeft opgemerkt dat de waardering "zeer goed" voor haar kennis van de aspecten van de functie, de behaalde resultaten (afdoening) en haar zelfstandigheid, met name "situaties begrijpen/doorzien, problemen oplossen, oplossingen aandragen" op gevaar af tegenstrijdig te zijn, niet te rijmen valt met een waardering "goed" voor haar vermogen zich mondeling en schriftelijk uit te drukken;
- dat immers het functioneren enkel kan worden beoordeeld op basis van het vermogen zich mondeling en schriftelijk uit te drukken, middels hetwelk de functieervulling nu eenmaal plaatsvindt (telefoneren, corresponderen met depositanten/gemachtigden);
- dat de beslissing van 4 februari 2000 zich beperkt tot een aantal stellige beweringen waarbij ten enenmale voorbij wordt gegaan aan de inhoud van het dossier;
- dat aldus, stellen dat de Raadgevende Commissie zich vergist wanneer zij constateert dat het "apart" werken als een "tevredenstellende oplossing" blijkt te worden ervaren, zonder meer neerkomt op schending van de inhoud van de aantekeningen in de beoordelingen van februari en november 1998, waarin met zoveel woorden is vermeld dat "het apart werken een goede oplossing was in het kader van de doelstelling/resultaten zoals hierboven aangegeven" (beoordeling van 16 november 1998 over het jaar 1998) en dat "het apart werken positief blijkt uit te werken" (beoordeling "zeer goed" van 2 februari 1998 over het jaar 1997);
- dat het daarenboven onaanvaardbaar is om ten nadele van verzoekster een maatregel uit te leggen, die nooit als een sanctie is beschouwd en die sedert 1997 geldt;

- dat niet wordt betwist dat, niettegenstaande het herhaaldelijk aandringen van verzoekster, geen enkel werkoverleg heeft plaatsgevonden; dat de redenen die door verweerder ter onderbouwing van een waardering "redelijk" voor verzoeksters sociale vaardigheden worden aangevoerd, zonder meer ten onrechte aan haar worden toegeschreven en ten enenmale naar recht falen; dat de overige ingeroepen grieven formeel worden betwist en niet aannemelijk worden gemaakt;
- dat verweerder tevergeefs tracht een motivering te bedenken door menigmaal naar de brief van de heer SIMON d.d. 15 februari 1999 te verwijzen, welke door hem overigens als memorie bij de Raadgevende Commissie werd ingediend; dat zijn beslissing van 4 februari 2000 uitsluitend steunt op algemene overwegingen, ongegronde verwijten, grieven waarvan geen één aannemelijk wordt gemaakt en zijn eigen conclusies voor de Raadgevende Commissie (welke evenmin gegrond waren); dat genoemde beslissing dan ook rechtens niet genoegzaam is gemotiveerd;

10. Overwegende dat, anders dan verzoekster stelt, verweerder in de aangevochten beslissing de bestreden beoordeling opnieuw in overweging heeft genomen tegen de achtergrond van hetgeen in het advies van de Raadgevende Commissie was overwogen;

11. dat in de aangevallen beslissing de redenen worden uiteengezet, waarom door verweerder van het advies van de Raadgevende Commissie is afgeweken en de formele beoordeling van 26 november 1998 werd gehandhaafd;

12. Overwegende dat in de aangevallen beslissing allereerst wordt aangegeven dat in het advies van de Raadgevende Commissie geen aanwijzing te vinden is, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de waardering "goed" voor communicatieve vaardigheden (geschreven en mondeling) onjuist is;

13. dat daaraan wordt toegevoegd dat de Raadgevende Commissie zich heeft vergist over de aard van verzoeksters werkzaamheden door aan te tekenen dat deze "in voorkomend geval een houding zou moeten aannemen die tot onvrede van derden kan leiden", nu de vooronderzoekers en de overige medewerkers van de Dienst Classificatie waarvan verzoekster deel uitmaakt, hun functie vervullen zonder tot zo'n onvrede te leiden; dat in de beslissing wordt gememoreerd dat het "minder gelukkige" optreden van verzoekster in het overleg tussen verweerder en de gemachtigden (BOC) aan de orde is gesteld en dat een gemachtigde zich in 1998 over verzoeksters opstelling had beklagd; dat in de beslissing dienaangaande wordt onderstreept dat de gemachtigden niet snel klagen omdat zij gebaat zijn bij goede werkrelaties met medewerkers van verweerder, in dier voege dat het feit dat dit in verzoeksters geval wel met regelmaat aan de orde was een serieuze aanwijzing geeft dat haar functioneren op dat onderdeel niet als "goed" aangemerkt kan worden;

14. dat met die uiteenzetting in de beslissing verweerders waardering wordt ingebracht tegen de door verzoekster ingeroepen feitelijke gronden en wordt opgekomen - door dit van de hand te wijzen - tegen het verweer van verzoekster die onder meer had betoogd dat het van tegenstrijdigheid getuigde de waardering "zeer goed" aan de onderdelen "kennis" en "zelfstandigheid" toe te kennen en die waardering niet te geven aan het zich mondeling en schriftelijk uitdrukken;

15. Overwegende dat de betwiste beslissing overigens niet door de door verzoekster beweerde tegenstrijdigheid is aangetast; dat het immers niet van tegenstrijdigheid getuigt om de waardering "goed" voor het zich mondeling en schriftelijk kunnen uitdrukken te handhaven enerzijds, constaterende dat een en ander tot klachten aanleiding had gegeven, de waardering "heel goed" aan de onderdelen "kennis" en "zelfstandigheid" toe te kennen anderzijds en vervolgens de functievervulling als geheel te beoordelen in relatie tot die algemene gezichtspunten waarvan elk, blijkens de beoordelingslijst, telkens op andere vaardigheden slaat;

16. Overwegende dat met betrekking tot de beoordeling van het onderdeel sociale vaardigheden de in de beoordelingen van november 1998 vervatte waarderingen worden bevestigd in de aangevallen beslissing, zulks middels gronden die niet algemeen van aard zijn maar uit verzoeksters gedrag worden afgeleid; dat de bewoordingen van die waarderingen in het verzoekschrift tot vernietiging onvolledig worden weergegeven;

17. Overwegende dat verzoekster voor het overige de door verweerder opgemaakte beoordeling aanvecht; dat het niet op de weg van de Kamer ligt verweerders plaats in te nemen bij de beoordeling van de professionele capaciteiten van zijn personeelsleden;

18. Overwegende dat de aangevallen beslissing regelmatig gemotiveerd is;

19. dat het beroep ongegrond is;

OP DEZE GRONDEN

20. Verwerpt het beroep;

21. Begroot de kosten op nihil.

Aldus gewezen door de heren R. Gretsch, voorzitter van de Kamer, P. Marchal, plaatsvervangend voorzitter, en W.J.M. Davids, lid,

en uitgesproken ter openbare zitting te 's-Gravenhage op 12 april 2002 door de heer W.J.M. Davids, voornoemd, in aanwezigheid van de heren L. Strikwerda, advocaat-generaal, en C. Dejonge, waarnemend hoofdgriffier.